

DOZNAĆ SIĘ (8) *vb pf*

się (2), sie (6).

o jasne.

fut 3 pl doznają się (1). $\diamond$ *praet 1 sg m* -m się doznał (1). $\diamond$ *3 sg m* doznał się (2). $\diamond$ *3 pl m pers* doznali się (1). $\diamond$ *imp 3 sg* niech się doznå (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) i XVIII w. s.v. doznać.

1. Poddać siebie próbie, zbadać siebie, roztrząsnąć swoje sumienie (w funkcji strony zwrotnej); probare
Vulg (4) : Niech fie dozna człowiek kåždy WujJudConf 238; Calep 393a.

Zwrot: »sam się doznać« (2): Niech fie fam człowiek dozna. WujJudConf 244, 242.

2. Przekonać się o czymś, stwierdzić coś, zaobserwować, dowiedzieć się czegoś (4) :
doznać się czego (3): ArtKanc T14v; IVżem fie teraz doznał/ twey wielkiey náuki PaxLiz Dv. Cf Ze zdaniem.

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: tego (1); że (2)] (2): y kåždy fie tego nyemåło doznał/ że fynowye kthorzy zmłodu wrofkollnym wychowånyu byli/ vrozłfy wyele fie złęgo domyflåli/ gdy ye ná rofkofz/ [...] nye doftawåło. GliczKsiąż E5v; ReszHoz 129.

Synonim: 1. doświadczyć się.

Formacje pochodne cf ZNAĆ SIĘ.